

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **J. M.**
zastoupen advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným
sídlem Paroubkova 228, Domažlice

proti
žalovanému: **Okresní soud v Prostějově**
sídlem Havlíčkova 16, Prostějov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti o informace

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovanému byla dne 19. 9. 2021 doručena žádost, kterou žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), požadoval mimo jiné tuto informaci: „*Kolik činí u místního soudu průměrná délka*

trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020?“

2. Ve vztahu ke shora citované otázce uvedené pod bodem 6 žádosti žalovaný v přípisu ze dne 24. 9. 2021 (doručeném žalobci do datové schránky dne 24. 9. 2021) odkázal žalobce na výroční statistickou zprávu zveřejněnou na webových stránkách <https://www.justice.cz/web/msp/statisticke-udaje-z-oblasti-justice> s tím, že zde jsou uvedeny průměrné délky řízení u jednotlivých soudů v České republice. S tímto způsobem vyřízení své žádosti ve vztahu k bodu 6 nebyl žalobce spokojen, a proto doručil dne 6. 10. 2021 žalovanému podání označené jako „*Stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím*“. Žalobce v tomto podání uvedl, že přípis žalovaného ze dne 24. 9. 2021 považuje za nedostatečný, neboť neobsahuje konkrétní odpovědi na některé otázky, jež mu byly položeny. Žalobce žádal, aby nadřízený orgán žalovaného nařídil žalovanému, aby žádost vyřídil do 3 dnů nebo aby poskytl požadovanou informaci v konkrétním rozsahu. Žalobce přiložil jako příklad řádného poskytnutí informací přípis Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 9. 2021, sp. zn. Si 962/2021.
3. Dne 7. 10. 2021 byl Ministerstvu spravedlnosti předložen spisový materiál žalovaného vedený k žalobcově žádosti o informace vedené pod sp. zn. Si 92/2021. Ministerstvo spravedlnosti rozhodnutím ze dne 5. 1. 2022, č. j. MSP-806/2021-OSV-OSV/2, stížnost žalobce na základě § 16a odst. 6 písm. a) InfZ zamítlo a postup žalovaného při vyřizování žádosti o informace potvrdilo.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v podané žalobě uvádí, že dne 19. 9. 2021 podal datovou zprávou žalovanému žádost o poskytnutí informace, kterou žalovaný eviduje ve spise pod sp. zn. Si 92/2021. Přípisem žalovaného ze dne 24. 9. 2021, však byly žalobci poskytnuty informace pouze v částečném rozsahu, neboť žalovaný neodpověděl na otázku č. 6 ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti.
5. Žalobce namítá, že mu byl zaslán pouze obecný odkaz, z něhož požadované informace nebylo možné zjistit. Žalobci tak nebyly poskytnuty všechny informace, které požadoval. Odkaz dále nesměřoval na informace, jež byly předmětem otázek k soudním řízením, vedeným u povinného subjektu. Podle názoru žalobce nelze akceptovat odkaz na obecné informace o činnosti všech soudů s tím, že žalobce tyto musí následně vyhledávat sám. Žalobce dále uvádí, že v rámci stížnosti na neúplné poskytnutí informací zaslal žalovanému odpověď Krajského soudu v Hradci Králové, kterou žalobce demonstroval obsah a formu poskytnutých informací, přesto však úplné informace v tomto rozsahu od žalovaného neobdržel.
6. Žalobce dále poukázal na to, že ze strany Ministerstva spravedlnosti nebyly dodrženy zákonné lhůty dle § 16a odst. 5 a 8 InfZ. Lhůta pro vyřízení stížnosti uplynula nejpozději dne 29. 10. 2021, počítaje v to i zákonnou lhůtu pro předání věci nadřízenému orgánu, tedy Ministerstvu spravedlnosti. Žalobce zmínil, že podání stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ je soudní praxí považováno za bezvýsledné vyčerpání prostředků ve smyslu § 79 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce závěrem navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho žádosti do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout, jelikož se domnívá, že žaloba není důvodná. Mimo jiné argumentuje, že odpověď na otázku č. 6 byla provedena odkazem na příslušný publikovaný zdroj informací postupem podle § 6 InfZ. Žalobce jako žadatel jasně nevyjádřil požadavek poskytnout uvedenou informaci v tomto bodě přímo ve smyslu § 6 odst. 2 InfZ. Pokud žalobci jiný povinný subjekt (citovaný Krajský soud v Hradci Králové) poskytl nad rámec požadovaných informací statistické listy, postupoval tak nadstandardně. Není povinností žadateli poskytovat analýzy různých statistik. V tomto ohledu žalovaný poukazuje na § 2 odst. 4 InfZ, které stanoví, že nelze úkolovat povinný subjekt vytvářením nových informací a pokud žalovaný odkázal na publikovaný zdroj statistik soudů postupem podle § 6 InfZ, pak bylo na žalobci, jakým způsobem si požadované informace z tohoto jasného a veřejně přístupného zdroje opatří. Žalovaný má za to, že žádost žalobce o poskytnutí informace dle InfZ byla řádně a včas vypořádána žalovaným a žádná nečinnost nemůže být oprávněně namítána.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Soud se nejprve zabýval tím, zda v projednávané věci byly splněny procesní podmínky věcného projednání předmětné žaloby na ochranu před nečinností žalovaného.
9. Soud ověřil, že u žaloby podané dne 1. 11. 2021 byla splněna podmínka včasnosti (§ 80 odst. 1 s. ř. s.), žaloba obsahuje všechny požadované formální náležitosti a žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 odst. 1 s. ř. s.). Žádost o poskytnutí informací byla podána dne 19. 9. 2021, přičemž lhůta stanovená pro poskytnutí informací v délce 15 dnů od podání žádosti měla uplynout dne 4. 10. 2021 [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ]. Žalobce podal po marném uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti o informace stížnost dle § 16a InfZ, která je prostředkem k ochraně proti nečinnosti žalovaného (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017 – 40), a to ve lhůtě dle § 16a odst. 3 písm. b) InfZ (dne 6. 10. 2021). Žalovaný předložil nadřízenému orgánu stížnost spolu se spisovým materiálem ve lhůtě dle § 16a odst. 5 InfZ (dne 7. 10. 2021). O této stížnosti Ministerstvo spravedlnosti rozhodlo dne 5. 1. 2022 rozhodnutím č. j. MSP-806/2021-OSV-OSV/2. Žalobu žalobce podal v situaci, kdy marně uplynula lhůta stanovená nadřízenému orgánu k vyřízení stížnosti v délce 15 dnů od předložení stížnosti dle § 16a odst. 8 InfZ, a žalobce tak v době podání žaloby bezvýsledně vyčerpal prostředky, které mu právní řád dává k dispozici k ochraně jeho práva.
10. V dané věci je bez pochyby dána rovněž podmínka aktivní legitimace žalobce, který je žadatelem o informace, a pasivní legitimace žalovaného, který je povinnou osobou dle InfZ, jenž byla předmětná žádost o informace směřována, a také tím, kdo má mít povinnost vydat požadované rozhodnutí.
11. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, přičemž vycházel z obsahu předloženého správního spisu a podání účastníků.
12. Žaloba není důvodná.

13. Relevantní skutkový stav, tj. průběh vyřizování žádosti žalobce, není mezi účastníky sporný. Spor mezi nimi panuje o to, zdali odpověď žalovaného na bod 6 žalobcovy žádosti o informace byla dostatečná.
14. Na úvod hodnocení krajský soud poukazuje na skutečnost, že právně i skutkově totožnou věcí se zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 12. 1. 2021, č. j. 8 A 116/2021-26, jímž zamítl obsahově obdobnou žalobu tohoto žalobce (zastoupeného shodným zástupcem). Zdejší soud nepokládá za účelné, aby v případě, kdy nyní posuzovaná žaloba je vystavěna na totožné argumentaci, za každou cenu hledal originální způsob vyjádření týchž závěrů, k nimž již dospěl Městský soud v Praze; s jeho posouzením se totiž Krajský soud v Brně zcela ztotožňuje.
15. Podle § 6 odst. 1 InfZ *pokud žádost o poskytnutí informace směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.*
16. Podle § 6 odst. 2 InfZ *pokud žadatel trvá na přímém poskytnutí zveřejněné informace, povinný subjekt mu ji poskytne; to neplatí, pokud byla žádost o poskytnutí informace podána elektronicky a pokud je požadovaná informace zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup a žadateli byl sdělen odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází.*
17. Je zjevné, že žalovaný k vyřízení tohoto bodu žádosti využil postupu podle § 6 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, tedy sdělil žalobci „*údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází*“. Žalovaný odkázal žalobce na již zveřejněnou informaci v zákonné lhůtě sedmi dnů a takový úkon má účinky vyřízení žádosti o informace.
18. Odkaz žalovaného (viz odst. 2 tohoto rozsudku) považuje krajský soud za případný a dostatečně kvalitní. Komentářová literatura uvádí: „*Důvodová zpráva k zákonu č. 222/2015 Sb., který demonstrativní odkaz na internetovou stránku doplnil, k tomu konstatuje: „To v praxi znamená, že povinný subjekt „zkopíruje“ v příslušném vyhledávací hypertextový odkaz na internetovou stránku, kde je informace zveřejněna, a ten žadateli sdělí, nebo slovně popíše cestu k informaci (např. informace se nachází na internetové stránce obce XY, jejíž adresa je *www.obecXY.cz*, v sekci „Zasedání zastupitelstva“, podsekci „Zápisy ze zasedání“).*“ V případě odkazu na internetovou stránku, ale i v případě jakéhokoli jiného odkazu na zveřejněnou informaci, je tedy nutné zcela jednoznačně určení „místa“, kde lze informaci nalézt, zpravidla však již nebude nutné uvádět výslovný návod, jak informaci následně získat do sféry žadatele (ten totiž nejčastěji vyplývá z povahy zveřejněné informace).“ [viz komentář k § 6 In: FUREK, A., ROTHANZL, L., JIROVEC, T. (2016) *Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, dostupné v systému Beck-online].
19. Z uvedeného vyplývá, že odkaz povinného subjektu by měl být relativně určitý v tom ohledu, aby byla informace snadno dohledatelná. Na druhou stranu nelze zatěžovat povinné subjekty (obzvláště v případě absence bližší specifikace ze strany žadatele) tím, aby krok po kroku popisovaly, jakým způsobem informaci na odkazované webové stránce dohledat.
20. Dále soud uvažil skutečnost, že samotný InfZ pracuje s určitou mírou znalosti IT technologií u žadatelů, přinejmenším u těch, kteří žádají o informace elektronicky. Vyplývá to z § 6 odst. 2 InfZ, které znemožňuje, aby žadatelé trvali na fyzickém

poskytnutí odkázané informace, pokud byla iniciální žádost o informace podána elektronicky a žadateli byl sdělen odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází. Soud má tak za to, že v případě, kdy je žadatel schopný elektronicky žádat o poskytnutí informace, je v oblasti IT technologií disponován natolik, aby dokázal prostřednictvím hypertextového odkazu zpřístupnit si datový soubor (např. ve formátu .xlsx, .xls, .pdf, .docx, aj.) a v něm si dohledat požadovanou informaci. Za takto disponovaného žadatele pak soud považuje i žalobce, který pro komunikaci s žalovaným používal datovou schránku. Krajský soud tedy shrnuje, že nelze očekávat, že povinné subjekty budou žadatelům informace předávat ve fyzické podobě, pokud mohou jednoduše ukázat na místo, kde se takové informace již nacházejí. Rozhodující je přitom to, že se tam nacházejí právě v takové podobě, v jaké je žadatel žádal, a nejde tedy o případ, kdy by žalobce takto dostal pouze data v nezpracovaném stavu, která by musel nejprve setřídit, vyhodnotit, zpracovat za pomoci operací formální logiky nebo operací matematických, aby z nich požadované informace získal. V projednávané věci však odkaz poskytnutý žalovaným směřoval na webovou stránku, z níž byly žalobcem požadované informace bez obtíží dostupné. Navíc charakter požadovaných informací je do značné míry obecný a snadno dohledatelný i pro právního laika.

21. Pro úplnost krajský soud konstatuje, že žalobcův odkaz na způsob vyřízení podobné žádosti ze strany Krajského soudu v Hradci Králové nepovažuje za případný. Je chvályhodné, že Krajský soud v Hradci Králové poskytnul žalobci obsáhlé soubory s podrobnými soudními statistikami (např. podle druhů sporů v jednotlivých agendách, což nebylo v nyní souzené věci ze strany žalobce požadováno), ovšem takový postup považuje krajský soud za značně nadstandardní, tedy překračující limity povinností soudu jako povinného subjektu, a nelze jeho prostřednictvím hodnotit jiné povinné subjekty. Přílohy poskytnuté Krajským soudem v Hradci Králové pak nejsou ničím jiným, než výtahem ze statistických listů publikovaných právě na webové stránce odkazované žalovaným.
22. V projednávaném případě tedy krajský soud dospěl k závěru, že žalovaný poskytl na bod 6 žádosti dostatečnou odpověď, kdy odkázal na konkrétní webovou stránku, kde jsou zveřejněny mj. požadované statistické údaje o činnosti žalovaného. V postupu žalovaného proto soud neshledal průtahy, resp. nečinnost.

V. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud na základě výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 81 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
24. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

25. Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační

stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. 3. 2022

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu